

กฎกระทรวง

กำหนดค่าเสียหายเบื้องต้นจากการขนส่งวัตถุอันตราย

พ.ศ. ๒๕๖๗^[1]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๖๙/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“การขนส่งวัตถุอันตราย” หมายความว่า การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก โดยไม่รวมการขนส่งทางระบบราง

“ผู้ได้รับความเสียหาย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากวัตถุอันตราย และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ได้รับความเสียหายที่ถึงแก่ความตายด้วย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

“เอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า นิติบุคคล เอกชนที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการในเขตพื้นที่รับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตรายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือให้ใกล้เคียงกับสภาพเดิม

“ผู้รับประกันภัย” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ การขนส่งวัตถุอันตรายที่ได้มีการทำประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ชีวิต หรือทรัพย์สินตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อชดเชยให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตจากวัตถุอันตรายโดยตรง โดยผู้นั้นต้องไม่มีสิทธิได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ในกรณีที่ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ให้รับตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้เพียงทางเดียว

(๒) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐ สำหรับการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา ขจัดความเสียหาย เพื่อป้องกันหรือจำกัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตราย หรือทำให้สิ่งแวดล้อมกลับคืนสู่สภาพเดิมหรือให้ใกล้เคียงกับสภาพเดิม

หมวด ๒

จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น

ข้อ ๓ ค่าเสียหายเบื้องต้นเพื่อชดเชยให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตจากวัตถุอันตรายโดยตรงตามข้อ ๒ (๑) ให้นำหลักเกณฑ์และอัตราค่าเสียหายเบื้องต้นที่จะได้รับเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔ ค่าเสียหายเบื้องต้นสำหรับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐตามข้อ ๒ (๒) ต้องเป็นค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

(๑) ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ และค่าใช้จ่าย

(๒) ค่าจ้างผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๕ ค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ ๔ ให้ได้รับตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินสองแสนบาท

หมวด ๓

การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้รับประกันภัย

ข้อ ๖ การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น บุคคลผู้มีสิทธิร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ระยะเวลาที่สามารถร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายตามข้อ ๒ (๑) ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐ ขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากผู้รับประกันภัย โดยยื่นคำขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามแบบที่อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด พร้อมแสดงหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ และค่าใช้จ่าย

(ก) กรณีใช้วัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว ให้มีหนังสือรับรองจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐระบุรายการวัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ได้ใช้ไปพร้อมหลักฐานแสดงราคา

(ข) กรณีที่ซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ หรือมีค่าใช้จ่าย ให้มีสำเนาใบเสร็จรับเงิน หรือสำเนาใบสำคัญรับเงิน

(๒) ค่าจ้างผู้ปฏิบัติงาน ให้มีหนังสือรับรองการทำงานที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้อำนวยการในเขตพื้นที่รับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด แล้วแต่กรณี เป็นผู้รับรองหลักฐานตามวรรคหนึ่ง

กรณีเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นให้มีหลักฐานการมอบหมายตามแบบที่อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด ประกอบการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นด้วย

ข้อ ๘ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ ๗

(๑) กรณีหน่วยงานของรัฐ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ เป็นผู้ยื่นคำขอ

(๒) กรณีเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐ ให้ผู้แทนนิติบุคคลหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทน เป็นผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๙ หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐ ต้องยื่นคำขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ ๑๐ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานครบถ้วน ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ยื่นคำขอตามข้อ ๙ ในกรณีที่จ่ายเป็นเช็คจะต้องไม่เป็นเช็คที่ลงวันที่ล่วงหน้า

ข้อ ๑๑ กรณีที่มีผู้ยื่นคำขอมากกว่าหนึ่งหน่วยงานและจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่ยื่นคำขอรวมแล้วมากกว่าสองแสนบาท ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามลำดับที่มีการยื่นคำขอ

หมวด ๔

การเก็บรักษาค่าเสียหายเบื้องต้นของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๑๒ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ และกระแสรายวันกับสถาบันการเงินที่เป็นของรัฐ ชื่อบัญชี “ค่าเสียหายเบื้องต้นสำหรับเหตุจากวัตถุอันตราย...ชื่อหน่วยงานของรัฐ...” เพื่อรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากผู้รับประกันภัย และนำไปเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อ ๔

ดอกผลของบัญชีเงินฝากตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายตามข้อ ๔

ข้อ ๑๓ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เก็บรักษาค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับจากผู้รับประกันภัย

(๒) นำค่าเสียหายเบื้องต้นตาม (๑) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อ ๔ และต้องเก็บหลักฐานการใช้จ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบัญชี ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๕ ให้มีการตรวจสอบภายในตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่
กระทรวงการคลังกำหนด และรายงานให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบ

ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บรักษา ค่าเสียหายเบื้องต้นสำหรับหน่วยงานของรัฐใน
ส่วนที่มีได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เอกนัฏ พร้อมพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนด
หลักเกณฑ์การพิจารณาค่าเสียหายเบื้องต้น ในกรณีที่มีการขนส่งวัตถุอันตรายทางบกก่อให้เกิด
เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม และได้มีการทำประกันตามมาตรา
๒๐ (๑/๑) ซึ่งผู้รับประกันภัยต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจาก
วัตถุอันตราย และให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด
บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งมาตรา ๖๙/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้การกำหนดจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษา ค่าเสียหาย
เบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ปาจรีย์ / Single

21 มกราคม 2568

[1] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๑/ตอนที่ ๗๔ ก/หน้า ๗๗/๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗